

[Energiministeren]

Bekymringen for de forventede klimaændringer førte herhjemme til fremlæggelsen af energihandlingsplanen, Energi 2000, i april 1990 og transporthandlingsplanen i maj 1990. Den samlede nationale målsætning, der blev vedtaget med et bredt flertal i Folketinget, er, at Danmark inden år 2005 skal reducere sin emission af den vigtigste drivhusgas, CO₂, med 20 pct.

Spørgsmålet om de forventede klimaændringer er i sin karakter et globalt og langsigtet problem, der kræver en internationalt koordineret indsats, hvor både industrilandene og den tredje verdens lande må deltage. Det er derfor væsentligt, at Danmark deltager aktivt i såvel de internationale forhandlinger på klimaområdet som i udformningen af fælles målsætninger og virkemidler i EF på dette område.

Erkendelsen af klimaspørgsmålets langsigtede og internationale karakter gør det samtidig klart, at det nøje bør overvejes, hvilke reaktionsmuligheder der vælges. Regeringen lægger afgørende vægt på, at de miljømæssige og andre energipolitiske målsætninger søges opnået med den størst mulige hensyntagen til de økonomiske konsekvenser, ikke mindst for konkurrenceevnen over for udlandet og beskæftigelsen. Dette hensyn vil som oftest føre til, at løsninger og virkemidler, der er i overensstemmelse med markedsøkonomiske principper, vil blive foretrukket.

Regeringen er således af den opfattelse, at en øget anvendelse af afgifter på energi, herunder også CO₂-afgifter, vil kunne være hensigtsmæssige virkemidler i forbindelse med realiseringen af de energipolitiske målsætninger. Ikke mindst for så vidt angår CO₂-afgifter bør virkemidlerne imidlertid så vidt muligt koordineres internationalt, eller i hvert fald med de øvrige EF-lande. Regeringen har derfor ikke kunnet støtte forslaget om nationale CO₂-afgifter, der vil have alvorlige negative virkninger for erhvervslivets konkurrenceevne uden modsvarende reelle miljømæssige forbedringer. Tilsvarende har regeringen ikke kunnet støtte forslagene om nye udgiftskrævende tilskudsordninger på energiområdet, der er i modstrid med både udgiftspolitiske, administrative og andre målsætninger.

I det følgende beskrives status for de væsentligste initiativer i Energi 2000. Siden frem-

læggelsen af Energi 2000 er der på flere områder sket en udvikling ikke mindst i EF, som i stadig højere grad må inddrages i fastlæggelsen af den fremtidige kurs på energiområdet. På denne baggrund beskrives først udviklingen i EF på energiområdet og i forlængelse heraf overvejelserne i energisektoren om en ændret struktur. Desuden redegøres der for de seneste års udvikling i den danske olie-/gasefterforskning og -produktion.

2. Udviklingen i EF's energipolitik

Udviklingen i EF på energiområdet har i de senere år fået en stadig større betydning. Beslutningen i 1986 om det indre marked har ført til, at der i dag arbejdes med en række initiativer til, at energiområdet i langt højere grad end tidligere underlægges bindende Fællesskabsordninger. Den overordnede hensigt er gennem øget konkurrence på især elområdet og naturgasområdet at skabe grundlaget for mere effektive markeder uden hindringer for den frie handel såvel inden for landene som mellem landene. En sådan liberalisering vil kunne medføre lavere omkostninger i energiforsyningen, lavere energipriser og dermed bedre konkurrencevilkår for erhvervslivet i EF.

De første skridt til at åbne EF's el- og naturgasmarkeder er taget med vedtagelsen af en række direktiver om prisgennemsigtighed og transitrettigheder i el- og naturgasnettene. Endvidere har Kommissionen indledt traktatkrænkelsessager mod en række lande herunder Danmark med henblik på at afskaffe monopoler på el- og naturgasområderne.

EF-Kommissionen foreslår, at den videre gennemførelse af det indre energimarked fastlægges i overensstemmelse med en såkaldt 3-fase-strategi. Den 1. fase, der strækker sig frem til 1993, udgøres af allerede gennemførte eller vedtagne direktiver om prisgennemsigtighed og transitrettigheder. I 2. fase med virkning fra 1993 foreslår Kommissionen, at produktionsmonopoler på elområdet afskaffes, at der indføres et licenssystem for konstruktion af net, og at der gennemføres en begrænset ordning for tredjepartsadgang, som alene omfatter storforbrugere og distributionsselskaber. Endelig foreslår Kommissionen en 3. fase, hvor det indre energimarked med virkning fra 1996 gennemføres fuldt ud på grundlag af erfaringerne fra den 2. fase.